

Samráðsgátt stjórnvalda

Umsögn í samráðsgátt um áform um lagasetningu – varnarlína um hlutfall fjárfestingarbankastarfsemi, mál nr. S-174/2019

Fjármála- og efnahagsráðuneytið hefur birt til umagnar í samráðsgátt áform um breytingu á lögum um fjármálafyrirtæki nr. 161/2002 að því er varðar starfsheimildir fjármálafyrirtækja. Áformin fela í sér takmörkun á stöðutöku kerfislega mikilvægra innlánsstofnana til samræmis við tillögu hvítbókar um framtíðarsýn fyrir fjármálakerfið frá desember 2018.

Það er mat Landsbankans að ástæða sé til að skoða setningu varnarlínu af þessu tagi í því skyni að reisa skorður við óeðlilegri stöðutöku innlánsstofnana í hlutabréfum annarra félaga. Hins vegar er afar brýnt að vanda til slíkrar reglusetningar. Greina þarf með mun nákvæmari hætti þörfina fyrir slíka reglusetningu og meta með ítarlegum hætti áhrif hennar á starfs- og samkeppnisumhverfi íslenskra fjármálafyrirtækja. Þá ber að gæta meðalhófs og ganga ekki lengra en nauðsyn krefur.

Hafa verður í huga að frá fjármálaáfallinu 2008 hafa verið reistar fjölmargar skorður á starfsemi fjármálafyrirtækja sem ætlað er að ná sama eða sambærilegu markmiði og fyrirhuguð áform um varnarlínu. Þessar skorður hafa verið settar í lög og reglur en koma einnig fram í hertari eftirlitsframkvæmd. Í því samhengi má nefna að í lögum um fjármálafyrirtæki er nú þegar að finna ákvæði sem takmarka verulega heimildir fjármálafyrirtækja til þess að eiga hluti í öðrum félögum. Í grundvallaratriðum byggja þessar takmarkanir á samræmdum Evrópureglum. Í sumum tilfellum hefur hins vegar verið gengið lengra hér á landi en í öðrum EES-ríkjum. Má þar nefna ákvæði 22. gr. laga um fjármálafyrirtæki og framkvæmd Fjármálaeftirlitsins að því er varðar tímabundna starfsemi og yfirtöku eigna.

Að mati Landsbankans er sú lýsing sem finna má á bls. 3 í samráðsskjalinu (D ii.) um þá starfsemi sem áformað er að takmarka alltof víðtæk. Að mati bankans ætti takmörkunin eingöngu að eiga við um eignarhald innlánsstofnana á hlutum í öðrum félögum (og afleiðusamninga sem hafa sömu áhrif), að undanskildum tilteknum flokkum félaga, þ.m.t. félögum sem falla undir 21. gr. laga um fjármálafyrirtæki (félög sem sinna annarri þjónustustarfsemi og hliðarstarfsemi) og félögum sem innlánsstofnanir hafa yfirtekið til að tryggja fullnustu krafna skv. 22. gr. sömu laga.

Það væri að mati bankans of víðtækt að fella aðra starfsemi undir takmörkunina, t.d. lánveitingar með veði í verðbréfum eða lán til fjárfestingarfélaga eða eignarhaldsfélaga til kaupa á verðbréfum. Slíkar takmarkanir gætu haft verulega hamlandi áhrif á þjónustu íslenskra fjármálafyrirtækja við efnahagslíf hér á landi. Þá gilda um slíka lánveitingar aðrar reglur sem takmarka áhættu af slíkri starfsemi og möguleika fjármálafyrirtækja til að stunda hana, að því er varðar veðhæfi verðbréfa, tryggingarígildi þeirra og auknar eiginfjárkröfur vegna slíkra lánveitinga.

Að mati Landsbankans ætti gildissvið reglna um varnarlínu sem settar kunna að verða að ná til allra innlánsstofnana. Mikilvægt er að allar innlánsstofnanir í sömu starfsemi búi við sama regluverk og jafnar samkeppnisforsendur. Þá getur mikil kerfisáhætta verið tengd innlánsstofnunum hér á landi þótt þær hafi ekki verið skilgreindar sem kerfislega mikilvægar.

Þá leggur Landsbankinn áherslu á mikilvægi þess að kallað verði eftir samráði við fjármálafyrirtæki við undirbúning að setningu reglna um slíka varnarlínu.

Reykjavík, 23. ágúst 2019

Virðingarfyllst,

Lilja Björk Einarssdóttir
Bankastjóri